Який би раб не засвідчив щиро від серця, що немає нічого гідного поклоніння, крім Аллага, і що Мухаммад – Його раб і Посланець, того Аллаг зробить забороненим для Вогню

Передається від Анаса ібн Маліка, нехай буде задоволений ним Аллаг, що Пророк, мир йому і благословення Аллага, їхав, а Му’аз сидів позаду нього в сідлі. Він сказав: «О Му’аз ібн Джабаль!» Той відповів: «Ось я, о Посланець Аллага, і готовий служити тобі». І знову сказав: «О Му’аз!» Він відповів: «Ось я, о Посланець Аллага, і готовий служити тобі». І так тричі. Потім він сказав: «Який би раб не засвідчив щиро від серця, що немає нічого гідного поклоніння, крім Аллага, і що Мухаммад – Його раб і Посланець, того Аллаг зробить забороненим для Вогню». Му’аз сказав: «О Посланець Аллага, чи не повідомити мені про це людям, щоб вони зраділи?» Він сказав: «Тоді вони будуть покладатися на це». І Му’аз розповів цей хадіс тільки перед своєю смертю, боячись узяти на себе гріх приховування знання.

[صحيح] [متفق عليه]

Му’аз їхав позаду Пророка, мир йому і благословення Аллага, на його тварині. Пророк покликав його тричі, щоб підкреслити важливість того, що він скаже. Кожного разу Му’аз відповідав словами: «Лаббайка я Расулаллаг ва са’дайк», що означає: «Я відповідаю тобі відповідь за відповіддю і прагну щастя у виконанні твого заклику». Пророк, мир йому і благословення Аллага, повідомив, що кожен, хто щиро від серця засвідчить «Ля іляга ілля Аллаг» і що Мухаммад – Посланець Аллага, і помре в цьому стані, того Аллаг зробить забороненим для Вогню. Му’аз захотів, щоб усі люди дізналися про це і зраділи. Але Пророк, мир йому і благословення Аллага, побоювався, що люди почнуть покладатися на це і зменшать свої старання. Тож Му’аз тримав у таємниці цей хадіс аж до самої своєї смерті, і тільки тоді розповів, адже боявся стати тим, хто приховує знання від людей, що є великим гріхом.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/10098